

blot i al stilfærdighed sige, at den glidebane, der tales om, altså går tilbage til tidspunkter, hvor der sad en borgerligt ledet regering. Det er en helt sund og naturlig udvikling, og netop for at sikre, at vi kan få et så gennemsigtigt system som overhovedet muligt, vil der også i denne forbindelse blive lavet nogle klare kalkulationsregler.

Jeg vil blot distancere mig fra den opfattelse, som flere af ordførerne fra den side af salen har givet udtryk for, nemlig at det her er eventyreri, eller at det er noget helt nyt, som nu sættes i værk. Det er en helt logisk følge af det, man har gjort på statens område, og af de ønsker, som findes i begge de kommunale organisationer. Egentlig synes jeg, det er en lille smule ufor-skammet over for vores to solide kommunale organisationer at sige, at de skulle lade sig binde den skinbarlige socialisme på ærmet. Hvad er det dog for et syn på egne partifæller? Jeg synes, det er langt mere fornuftigt at se dette som den logiske forlængelse – for at bruge det udtryk, jeg anvendte før – af en udvikling, som man selv har været med til at sætte i gang.

Der er flere, der har været inde på, om man nu kan lave nogle sikre kalkulationsregler, og det har vi en meget sikker overbevisning om at man kan. I den forbindelse vil vi naturligvis tage udgangspunkt i den viden, man har i forvejen, idet der jo allerede er sat meget i gang på det statslige område, og derudover vil Erhvervsministeriet, som fru Sonja Albrink sagde i sin meget velafbalancerede tale, naturligvis også være involveret i udarbejdelsen af kalkulationsreglerne.

Til bekymringen om, hvorvidt man her – og jeg skal nok lade være med at gentage nogle af de lidt mere dramatiske udtryk, der er blevet brugt i debatten – med vilje vil kvæle det private erhvervsliv ude i kommunerne, kan jeg kun spørge: Hvad skulle det være for nogle kommunalbestyrelsesmedlemmer, som havde et så vanært syn på deres primære opgave? Det er tværtimod omvendt: Ude i kommunerne står man på tværs af partiskel vagt om det private erhvervsliv. Det er der jo ikke noget mærkeligt i, for det er bl.a. det, man lever af, det, der er med til at skabe udvikling, og det, som man også har fået skabt gode, sunde, større virksomheder ud af.

Jeg kan slet ikke se dette mærkelige skævsyn for mig, der går på, at der skulle sidde flinke Venstre-borgmestre og flinke socialdemokratiske borgmestre rundt omkring og lure på, hvor-

dan de kunne kvæle gode arbejdspladser i deres egen kommune. Jeg kender ingen eksempler på det. Der er tværtimod en meget stor optagethed af at få det bedst mulige erhvervsklima ude i lokalsamfundene, og det er netop sådan, at kommuner konkurrerer om at skabe det bedst mulige erhvervsklima. Hvorfor gør de det? Det gør de naturligvis for deres egen skyld, for det giver kommunen en opblomstring og en mulighed for også hele tiden at være med til at udbygge den offentlige service, når man har en god, sund økonomi, og der er intet i dette lovforslag, der vil være en bremse på en sådan udvikling.

Jeg vil godt beskrive det på den måde, at der med dette lovforslag er tale om en tillidserklæring, også til den professionalisme, der i de seneste 10-15 år er kommet ude i det lokale styre. Det er noget, som Venstre og Socialdemokratiet i fællesskab har været med til at skabe, for det er jo de to partier, som sidder på en stor del af den kommunale indflydelse, og det, vi gør her, er for så vidt, at vi kvitterer for den sunde, gode professionelle udvikling, der har været i kommunerne, ved også at give dem en tillidserklæring, der går på, at vi siger, at i de tilfælde, hvor de kan måle sig med det private erhvervsliv, vil vi naturligvis også være interesseret i at bruge deres ressourcer mest muligt.

Der er flere, der har brugt udtrykket »bedst og billigst« i debatten i dag. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg altid har syntes, at det måske er et lidt modsætningsfyldt udtryk, for det er ikke nødvendigvis sådan, at bedst og billigst er kongruente størrelser. Derfor vil jeg godt henvise til det, der står i bemærkningerne på side 6, 1. spalte, hvor der gøres opmærksom på, at man skal vælge enten det billigste eller det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Denne nuancering er meget vigtig, for deri ligger også en hensyntagen til det, som vi kan kalde afledede omkostninger i forbindelse med miljødelæggelse og alt dette her, og derfor er »billigst eller mest økonomisk fordelagtig« en mere eftertænksom sammenskrubning, kan man sige, end det meget slagordsagtige »bedst og billigst«. Det dækker den faktiske virkelighed lidt bedre.

Jeg tror, det var hr. Bendt Bendtsen, der sagde, at der ville blive stillet en byge af spørgsmål under udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne sige tak for. Jeg tror, det vil være en god ting, at vi får alle de spørgsmål, som ordførere her i dag har forholdt sig enten spørgende eller afvisende til, på bordet.